

Napsugár

GYERMEKIRODALMI LAP XLIV. ÉVFOLYAM 509. SZÁM 2000. MÁRCIUS

3

Gróf SZÉCHENYI ISTVÁN
1791 – 1860

A LEGNAGYOBB MAGYAR

Semmi sem emelheti fel anyaföldünket, csak agyvelőnk s kezeink.

Ha az Isten szeret egy nemzetet, megajándékozza olyan nagy férfiakkal, akik felvirágoztatják hazájukat.

Míg Zrínyi, Rákóczi és a többi hősök megtanítottak arra, hogyan kell a hazáért harcolni, Széchenyi arra tanított meg, hogyan kell a hazáért dolgozni.

A Lánchíd 1852-ben

Idejének egy részét magyarországi birtokain, más részét külföldi utazásokkal töltötte. Itthon látta a magyar nemzet elmaradottságát, külföldön pedig a művelt népek haladását és jólétét. Elhatározta, hogy egész életét hazájának szenteli.

“Az anyanyelv tökéletesítése egyik legfőbb kötelességünk” – hirdette Széchenyi István.

Legyünk igaz hazafiak, nem annyira szájjal, mint inkább vállal...

Így látták ezt a kor legnagyobb politikusai, írói és költői is. Mindnyájan tudták, hogy olyan tudós társaságot – akadémiát – kell szervezni, amelynek tagjai magyar nyelven művelik az összes tudományt.

Éppen erről szólott Felsőbüki Nagy Pál az 1825. évi országgyűlésen, amikor végre napirendre tűzték a felállítandó akadémia tervét. Pirulva hallgatták a gazdag főurak a beszédet, mert a szónok szemükre hányta, hogy vagyonukat kül-

földön fecsérelik el, nemzeti célra nem áldoznak, ezért aztán mindig csak szándék marad az akadémia terve.

Felállt erre Széchenyi István gróf, és katonás rövidséggel ezt mondta:

– Ha feláll egy olyan intézet, mely a magyar nyelvet műveli, jószágomnak egyévi jövedelmét feláldozom rá.

Mindenki elbámult a nagylelkű felajánlásán, mert a hallgatóság tudta, hogy körülbelül ötvenhatvanezer forint a jószág egyévi jövedelme. Ez fejedelmi ajándék a nemzetnek!

Széchenyi fölajánlása annyira föllelkesítette a résztvevőket, hogy még aznap negyedmillió ezüstforint gyűlt össze az akadémia megalapítására.

Sokan azt gondolják – Magyarország: volt; én azt szeretem hinni: lesz!

Az első magyar gőzhajó modellje.

Ettől az időtől kezdve Széchenyi Istvánt ismerték el vezérüknek mindazok, akik hazánkat újításokkal akarták átalakítani. Széchenyi nem is pihent egy pillanatig sem.

Egymás után írta híres könyveit, melyekben elmondta, hogy a nemzetnek mindenekelőtt gazdagodnia kell, ha utol akarja érni a többi művelt nemzetet. S a vagyonság első feltétele az okos gazdálkodás.

Ha nincs Hunnia határai közt hazánk, egyebütt e földön többé sehol sincs.

Társaságokat alapított és vezetett, melyeknek köszönhetően felépült a Lánchíd, útnak indult az első gőzhajó a Dunán, megkezdődött a Tisza folyó és a Vaskapu-szoros szabályozása, és megépült az első vasút hazánkban.

Húsz év alatt többet haladt Magyarország, mint azelőtt két évszázadon át. Ezért nevezte el őt Kossuth Lajos a “legnagyobb magyar”-nak.

Nem azért forog veszélyben létünk, mert kevesen vagyunk, hanem mert súlyunk oly parányi.

“Száz vasutat, ezeret!” (Petőfi)

Sebestyén Gyula nyomán

A sors föladta Rákóczinak a nagy kérdést: mit kell tennie? Kövesse édesanyja, Zrínyi Ilo-
na példáját, zárkózzék be Munkács várába? Ott
évekig ellenállhat az ostromló osztrák-német
hadaknak. Ahogy az idő telik, úgy a politikai
helyzet is változhat. Vagy lovagoljon el
Lengyelországba? Keresse fel
jó embereit, tárgyaljon velük,
s ha kell, utazzék Francia-
országba is? Talán segítsé-
get kaphat a Napkirálytól,
XIV. Lajostól.

Végül is a távozást választja.
Helytartónak egyik alvezérét, Károlyi Sán-
dort nevezi ki. Károlyi egyik titkára, ahogy ak-
koriban nevezték, titoknoka, valóban titokban
megírta Károlyi alkudozásait a magyargyűlölő
bécsi udvarral: *“Nehéz tisztesség ez... kicsikarni
Bécsből, amit lehet, de nem a becsület árán!”*

Ez volt Károlyi alapállása. A gróf nagy dip-
lomata volt. Bécs urainak egyében sem járt az
eszük, mint azon, hogyan kobozhatják el a Rá-
kóczi-párti főurak birtokát.

Károlyi viszont kiköti: a kuruc fegyverleté-
tel ára, hogy a birtokok maradjanak magyar
kézen, és a rabló-pusztító Habsburg-zsoldosok,
Caraffa és cinkosainak hadait zabolázzák meg.
Többet is kért, mert tudta, hogy ez az a pillan-
at, amikor lehet: az ország
vezetése kerüljön a császár-
hoz hű, magyar főrendek ke-
zébe.

Károlyi kihasználta, hogy
spanyol földről megérkezett
kész tervekkel az új császár-
király, III. Károly.

A labanc főurak csikor-
gatják a fogukat. III. Károly
eszesebb politikus náluk. A
volt kuruc lázadókat nem
bünteti, hanem jutalmazza.
*“Még dúl a nagy európai há-
ború. Le kell csöndesíteni a
magyarokat”* – mondta ki III.
Károly a haditanácsban.

1711. május 1-én Szatmár
közelében, a majtényi síkon
leteszik a kurucok *“Pro pat-
ria, pro libertate”* (A hazáért,

a szabadságért) feliratú zászlaját.

Fájdalmas ez a lépés a kurucoknak, de tud-
ják: *“se pénz, se posztó”*. Nincs más megoldás,
el kell fogadni a király alkuját.

Azt mondják, minden szentnek maga felé
hajlik a keze. Károlyi nem szent, viszont
ügyes tárgyalófél. Nézi a maga
hasznát (megőrzi a Rákóczi-
tól kapott altábornagyi
rangját, főispán is marad,
Rákóczi latifundiumaiból
gyarapítja birtokát), ugyan-
akkor a legyőzött magyaroknak
kialkudja a lehető legjobb feltételeket.

Szerencsére III. Károly tapasztalt politikus:
nem mint német-római császár vonul be Po-
zsonyba, hanem magyar királyként, fehér lo-
von, díszmagyarban. Mivel nem tud magyarul,
németül fogadja meg, hogy a haza atyja lesz.

Ígéreteinek egy részét be is tartja, nem is
tehet mást. Bajban vannak a Habsburgok: nincs
fiú-utód. Ha betartják a magyar alkotmányt, ak-
kor a királyválasztás joga visszaszáll a magyar
nemességre. Ebben reménykednek a magyar
urak.

De miért ne lehetne asszonykirály? – vitat-
ják a Habsburgok titkos tanácsában. Meghoz-
zák a császári ház családi törvényét, a Pragm-
atica Sanctio-t. Csakhogy en-
nek puskaporszaga van.
Fegyverrel kell kényszerí-
teni az európai hatalmakat,
hogy elfogadják.

Hogy ne fogyjon ki a baj-
ból öfelsége, a török sereg
győzedelmeskedik Velence
fölött, aztán a Habsburg bi-
rodalom ellen fordul. Az
öreg Savoyai Eugén nem
felejtette még el a hadimes-
terséget. Péterváradnál szét-
veri a törököt.

164 éves megszállás után
Temesvár és a Temes-köz
felszabadul, de az egykor
gazdag tartomány most nép-
telen pusztaság. Mindössze
25 ezer nincstelen él a teme-
si földeken. Országos a

MÉHES GYÖRGY

HALHATATLAN KURUCOK

Gróf Károlyi Sándor

pusztulás. Az 1712-15-ös országgyűlés számbavéteti az adózókat, illetve a lakosságot.

Mátyás király aranyéveiben Magyarországnak négy-millió lakosa volt, több, mint Angliának. 1715-re két és félmillióra apadt a népesség.

Beszivárognak magyar földre a rácok. Így nevezik a szerbeket. Senki sem hívja őket, alázatosan bekérekednek. Havasalföldről tízezerrel jönnek a török elől menekülő románok. Szívesen fogadják őket, kell a munkaerő. A Habsburgok is kedvelik a rácokat. Bármi-kor a magyarok ellen küldhetik őket. Nem kell adót fizetniük, és a válás szabadságot is biztosítják nekik. A császári ház bízik az ortodox pópákban. Azt hiszi, az előjogokkal sikerült megvásárolni hűségüket.

De a rácok vérszemet kapnak, már önálló tartományt követelnek. Szegedinác Péró vezetésével föllázadnak. Csatlakoznak hozzájuk a magyar jobbágyok is. 1735-ben végigpusztítják Békés megyét, és kihirdetik: *“Mi nem imádkozunk a császárért, aki mindenféle adóval, fizetéssel, vámmal terhel. Inkább imádkozunk régi jó urunkért, hogy mielőbb visszatérjen hozzánk.”*

Rákóczit várják...? Akkor már egy hónapja halott. A török szultán biro-

dalmában, Rodostóban élt hű embereivel. Ott is halt meg.

Szegedinác Péró rác és magyar rongyosaival hamar elbánnak az osztrák hadak és a nemesek. A szabadságharc szikrája kihunyt.

Rákóczi utolsó éveiben emlékiratain dolgozik. A XVIII. század legtöbb hittel, művészi és erkölcsi erővel megírt *Vallomásait* vetette papírra. Ő latinul írt. Kedves íródeákja és udvarmestere, Mikes Kelemen csodálatosan gazdag és hajlékony magyar nyelven fogalmazta *Leveleit*. Mindkét alkotás a

magyar irodalom remekműve.

Rákóczi 1735 április végén halt meg. Mikes Kelemen még egy negyed századot élt. Utolsóként halt meg a bujdosók közül. Hátrahagyott leveleit csupán 1792-ben fedezi fel Kulcsár István tanár. Övé az 1794-es, első kiadás érdeme. A *“Törökországi levelek”* címet is ő adja.

Mikes maga az égi tisztaság és hűség. Remekműve máig is a magyar irodalom legértékesebb kincsei közé tartozik. Egyik kortársunk mondta róla: *“Mikor leveleit olvasom, úgy érzem, hogy angyalian tiszta hangon egy nagyon nagy művész szól hozzám”*.

**E karosszéket
II. Rákóczi Ferenc faragta
a száműzetés éveiben**

A Rákóczi-ház Rodostóban

VIRÁGSZEMŰ

Abból már sok botrány származott, hogy valakinek szép szeme van. De ilyesféle perpatvarról, ami Varga Julcsa szeme miatt kerekedett, állítom, még a legöregebbek sem hallottak.

Mert Varga Julcsát, ha netán nem tudná valaki, Virágszeműnek nevezik. Azért, mert gyönyörűséges kék szeme van. Nos hát ebből lett a haddelhadd. Mert egy szép napon a Karcsú Sisakvirág nem átalotta azt mondani:

– Semmi kétség, Varga Julcsa szeme olyan, mint én!

Ami igaz, igaz, a Karcsú Sisakvirág igen szép, senki szemének nem válna szégyenére, ha rá hasonlítana. Nem is lett volna baj ebből a kijelentésből, ha nem hallja meg néhány másik virág.

A Fürtös Gyöngyike fel is csattant mindjárt.

– Még hogy olyan, mint te! Jobb, ha elhallgatsz a sápatag színeddel. Varga Julcsa szeme éppen olyan, mint én!

Na, lett erre riadalom, zenebona.

Rikoltozott a Tavaszi Csillagvirág, hogy márpedig csakis őtőle kölcsönözte a színét Julcsa szeme.

Az Ibolya a hasát fogta nevéttében.

– Még hogy azt képzelitek... hehe... és én?

Az Erdei Gyöngyike erre lelilázta az Ibolyát.

– Nem is kék vagy, lila – mondta dühösen.

– Ha én lila vagyok, akkor Julcsa szeme is lila. Vegyétek tudomásul! – kiabálta az Ibolya.

Erre aztán előpattant a Búzavirág is.

– Ti mertek ezen vitatkozni?! Nézzetek meg engem!

Még szerencse, hogy nem tudtak egymáshoz közelebb menni, mert biztos hajba kaptak volna. Különösen akkor, amikor a Közönséges Gubóvirág is beleszólt a vitába. Ennek aztán nekiestek mind a hatan:

– Te mersz közbeszólni! Hiszen még a neved is közönséges!

Akkora volt a ricsaj, hogy a szundikáló füvek mind felébredtek.

Hát, mondhatom nektek, nincs annál csúnyább, mint amikor a virágok veszekednek.

Gondolhatjátok, ki tett igazságot. Természe-

tesen Mikkamakka. Éppen arra járt (majdnem mindig arra jár, amerre kell), és felkiáltott:

– Te úristen, színvak lettem!

A virágok elhallgattak. Egyszerre kérdezték:

– Színvak? Miért?

– Reggel, amikor erre jártam – mondta Mikkamakka –, világosan láttam, hogy ezen a helyen hét kék virág virít.

– Persze – mondták a virágok –, és?

– Most meg hét vörösset látok.

Hopp, egymásra néztek a virágok! Hát bizony nem Mikkamakka volt színvak, hanem ők vörösödtek ki a méregtől. Gyorsan visszakéültek hát, és előadták az ügyet Mikkamakának.

– Ó – mondta Mikkamakka –, de oktondiak vagytok! Ez a legegyszerűbb a világon. Varga Julcsa szeme hétfőn Karcsú Sisakvirág, kedden Fürtös Gyöngyike, szerdán Tavaszi Csillagvirág, csütörtökön Ibolya, pénteken Erdei Gyöngyike, szombaton Búzavirág, vasárnap meg Közönséges Gubóvirág. – (Azért mondta a Gubóvirágot vasárnapra, mert titokban az tetszett neki a legjobban.) – És közben persze – folytatta Mikkamakka – Varga Julcsa szeme egész héten szebb, mint ti heten együttvéve.

Ebben meg is nyugodtak a virágok, és azóta is boldogan kékellenek, virítanak.

SZABÓ ZELMIRA rajza

TAVASZI VIRÁGPARÁDÉ

ERDEI GYÖNGYKÖLES

1.

2.

PETTYEGETETT TÜDŐFŰ

3.

NEMES MÁJVIRÁG

TAVASZI KÖRÖRCSIN

4.

UJJAS KELTIKE

TAVASZI TÓZIKE

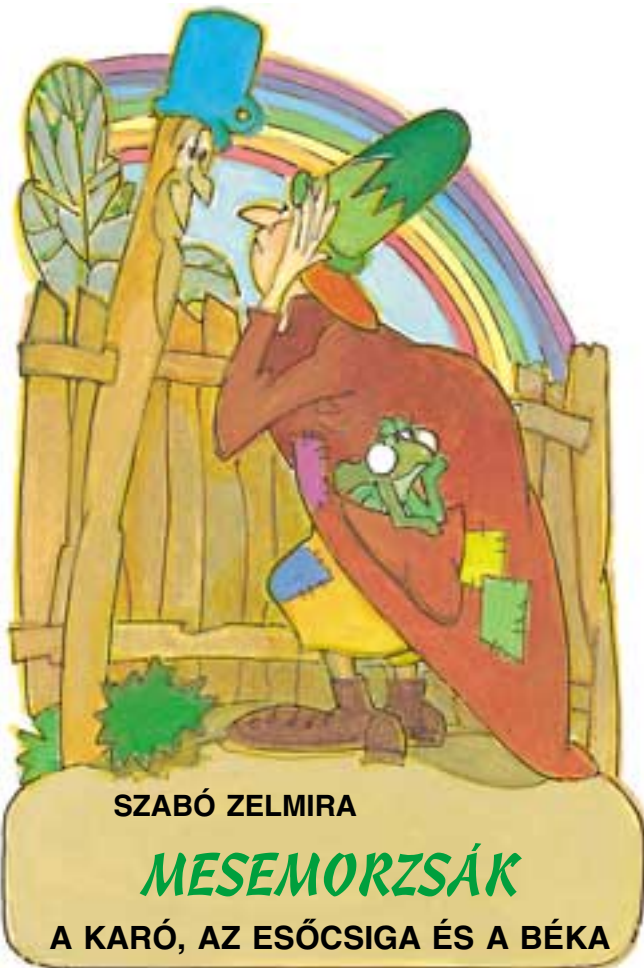
Havonta 3 díjat sorsolunk!
Ragaszd a helyükre a hiányzó virágneveket, és írd meg nekünk is az eredményt.

MOCSÁRI GÓLYAHÍR

SUDÁR KANKALIN

ERDEI IBOLYA

KIKELETI HÓVIRÁG

SZABÓ ZELMIRA

MESEMORZSÁK

A KARÓ, AZ ESŐCSIGA ÉS A BÉKA

Élt valahol egy Csavargókirály. Egyszer – jártában-keltében, egyedüllétében – észrevett egy rá bámuló karót. Egy gyanúsan-gúnyosan rá meredő kerítéskarót. Egy fancsali-kancsali botot, egy cöveket, egy pöceket.

Idegesítőn bámulta a Csavargókirályt.

A Csavargókirály ráöltötte a nyelvét.

A karó még kancsalabbul nézte.

A Csavargókirály számárfület mutatott neki.

A karó csak düllesztette kancsi-bandzsi szemét.

(Az az érzésem, a Csavargókirály meg fogja dobni.)

A Csavargókirály felkapott egy marék havat, és jó kemény hógolyót gyúrt belőle. Hogy még erősebb legyen, belesuttintott egy kavicsot is. Nagyobbá kéne gomolyítani, gondolta, és elkezdte ide-oda görgetni a hóban. Belegyúrta a kert havát, a háztetőkön, ágakon fennakadt pamacsokat; körbegurigázta a rétet, a dombot, az erdőt. Minden havat belegyúrt.

Kezdett a hógolyó elégségesen nagy és erős lenni. Olyan erőre gyúrta a Csavargókirály, mint amilyen a fagy volt a télen. Olyan csípősre, mint az északi szél, olyan szúrósra, mint a megfázott lábujjak bizsergése.

Aztán: egy lépés hátra...

célozz...

SUPP!

(Hát ezt jól megkapta a kancsali-fancsali bambuló karóbot!)

*

A Csavargókirály köpönyegpalotája hétszer-hét zsebének egyikében lakik a fehérházú Esőcsiga.

Jaj! Ha ez az Esőcsiga mély, mennydörgős baritonján eldörghi azt az éneket, hogy:

Dörömb-dörömb

felhőbendő —

gömbölyödj, gömbölyödj,

dörömb-dörömb

ess, eső —

gyöngyöződj, gyöngyöződj!

– ha ezt elénekli, ha csak eldudorássza – akkor a Csavargókirályhoz szegődnek a felhők, és feje fölött egyhuzamban esik az eső!

A fehérházú Esőcsiga nem akar rosszat, csak hát neki folyton nótás kedve van.

Legtöbbször jókedvében danolászik (ilyenkor felbukkan egy szivárvány, és akkora cseppekben záporzik, hogy gyöngyre lehetne fűzni).

Néha dühében énekel (ilyenkor dörög, vilámlik, zuhog az eső a Csavargókirály fejére).

Van, amikor szomorúságában (az eső aprón, vég nélkül szemerkél).

A Csavargókirály mit tehet? Az Esőcsigát elhallgattatni nem lehet.

Hogy túlharsogja, a Csavargókirály füttyöget. Csakhogy ez nem elég.

A Csavargókirály előveszi fuvoláját, azon fuvolázik. De ez sem elég.

Előveszi hegedűjét, azon hegedül. Ez sem elég.

Előveszi harmonikáját, azon harmonikázik. Még mindig nem elég!

Elővesz egy egész zenekart, de az Esőcsiga mindent túlharsog!! S a felhők követik!

Mit lehet itt tenni?

A Csavargókirály elteszi a füttyöt, elteszi a fuvolát, a hegedűt, a harmonikát; elteszi az egész zenekart a zsebébe.

És megkéri a toronymagas kalapja tetején ülő szélkakast: legyen szíves, kukorékoljon egyet.

A szélkakas pedig:

– Kukkkurikúú! kúú! – olyan irdatlan hango-
sat kukorékol, hogy elhallgattatta az Esőcsigát!

Olyan szelet csapott szárnyával, hogy elvitte a felhőket!

No, végre!

*

A Csavargókirály hétszer-hét zsebének egyikéből hangbuborék szállott fel:

– Brekeke.

Majd még egy:

– Brekeke.

Szálltak, szálltak a buborékok.

Ófelsége belekotort jobboldali piros zsebébe – a murok szólalt meg végre-valahára? Odakapott felső-belső-balsó zsebéhez – az óráam kegyeg? Kiürítette a zsebeit – a gyufásdoboz zörög, vagy a kardfogú kiséger horkol? Esetleg a paszulyszemek dalolnak? Tán a borosüveg locsog? Netán a sánta veréb zokog? Netalántán – szellem bújt a zsebembe? És hangbuborékokat ereget?

– Brekeke.

MAJLA SÁNDOR MÁRCIUSI MELEGEDŐ

Sándor,
ez a jámbor vándor
hegyen-völgyön
gyalog jár,
énekelget,
mint egy kántor,
azt hiszi, hogy
itt a nyár.

“Pedig még csak
március van” –
mondja József
hidegen,
s úgy jár-kel a
bundájában,
mint egy fázós
idegen.

Elibük áll
büszkén, bőszen
vidámkedvű
Benedek,
rájuk kiált,
mint egy őrszem:
“Nem fázom én
veletek!”

“Igazad van –
mondja Sándor –,
reszkettünk már
eleget.

József, keríts
három zsákot,
hogy hozhassunk
meleget!”

Nézd, a három
vidám fickó
gyalulja a
hegyeket,
szent perc alatt
sehol sincs hó,
ébresztik a
legyeket.

Zsákjuk tele
jó meleggel,
s bár az útjuk
meredek,
fázós vagyok,
s hogy ne fázzam,
hát utánuk eredek.

Várjatok meg!
Várjatok meeeeeg!
Sándor! József!
Benedeek!

Hacsak nem egy... béka!

De igen! Béka az. És kék. Milyen szép bék'!
Egyik szeme gyémánt, a másik szeme gyöngy.
Kezében szivárvány-gömb: szappanbuborék.
Gyémántszele sír, gyöngyszeme kacag,
amint eregeti a szavakat:

Amíg ti duzzogtok zúzmarát, zimankót,
addig én álmodom – kakasmandikót.

Ha ti bömböltök hóvihart –
én fújom szappanbuborékaimat!

Míg ti sírtok havat s esőt –
én pipálok szivárványt, szellőt.

Egyik szemed sírjon,
de nevensen a másik:

könnyezz – kacarássz
egy aranyesőnyit.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajza

KISS DÉNES
DARA, DÉR

Durr-durr, dara, dér,
zúzmara az égig ér.
Erdő ere megered,
jégen lékek, vízerek.

Faág, bütykös, gyökeres,
aki fázik, fát keres.
Ázva-fázva figurázva,
tavasz táncol be a tájra.

CSANÁDI IMRE
**TAVASZ-
ÉBRESZTŐ**

Ébredj,
új tavasz,
jégtörő,
sugaras,
gallyat gombosító,
rügyet rojtosító,
mindenféle
madarakat
víg versre tanító!

ZELK ZOLTÁN
RAJZPAPÍR

Óriási rajzpapír
a fehér hó, arra ír,
arra rajzol képeket,
ahogy rajta lépeget,
ahogy jobbra-balra megy
ez a vidám vörösbegy.

Mellette fut a rigó,
de ha elolvad a hó,
ha megjő a kikelet,
ő rajzol majd képeket,
zöld krétával füveket,
kopasz ágra rügyekeket.

LÁSZLÓFFY ALADÁR
**PEDIG ŐK
CSAK TAVASZT
HOZNAK**

Három vidám felleg táncol,
esőt hint a havazásból,
hóvá hűti az esőket –
senki meg nem érti őket.
Így tréfáltak egész héten.
Én már azt hiszem, hogy értem:
március most se tél, se nyár,
csak afféle szeszélyhatár.
Három vidám felhő felett
hol a hideg, hol a meleg?
Azt hisszük, hogy ravaszkodnak,
pedig ők csak tavaszt hoznak.

Légy te a kikelet: rajzolj, színezz
tavaszt a tájra!

MÜLLER KATI rajzai

KOVÁCS ANDRÁS FERENC
**MÁRCIUS,
ÁPRILIS, Ó!**

Március, április, ó,
futnak a renyhe fagyok!
Még pirinyó a Nyikó,
Gagy vize pengve gagyog.

Futnak a renyhe fagyok,
szökken a fürge csikó,
Gagy vize pengve gagyog,
füttyen a réti rigó.

Szökken a fürge csikó:
szürcsöli már a Gagyot!
FüTTYEN a réti rigó:
rikkan utána nagyot!

Szürcsöli már a Gagyot
március, április, ó,
rikkan utána nagyot:
árad a szőke Nyikó!

Március, április, ó,
futnak a régi napok!
Árad a szőke Nyikó,
Gagy vize visszaragyog.

Március, április, ó,
füTTYEN a fürge csikó,
szökken a szőke Nyikó,
árad a réti rigó:
"Még pirinyó a Nyikó,
még a Nyikó pirinyó,
még pirinyó, pirinyikó!"

LÁSZLÓ NOÉMI
KÉRDEZGETŐ

Rigómadár, merre szálltál,
kertem alján merre jártál?
Egyszer itt, egyszer ott,
szürcsöltem a harmatot,
egyszer ott, egyszer itt,
elszédültem egy kicsit.

Rigómadár, merre jártál,
kertem alján merre szálltál?
Először csak mélyen,
ágak sűrűjében,
azután csak magasan,
fényben fürdött a hasam.

Rigómadár, merre jártál,
kertem alján mit találtál?
Egyszer ezt, egyszer azt,
megláttam a hús tavaszt,
egyszer azt, egyszer ezt,
ahogy lassan táncba kezd.

SZENT KINGA

legendái

A RÓZSAFÜZÉR

A szandeci kolostor főnökné, alapítója, krakkói Bolkó fejedelem özvegye, a magyar királylány Kunigunda, akit hívei csak Kingának becéztek, nagyon is jól ismerte, mit jelent, ha jön a tatár. Hazáját, Magyarországot Batu kán pusztította végig, király apjának is a tengerig kellett menekülnie előlük egy időre.

A hercegné kiadta, hogy minden nővér csomagolja össze a legszükségesebbet, aztán induljanak fel, a hegyekbe. Volt ott magasan, felhőkbe nyúló sziklára építve egy kis vár, amely egyszer már megmentette őket a tatárok elől. Nehéz volt az út a vándorláshoz nem szokott nővérek számára. Éjjelenként majd megvette őket az Isten hidege, nappal meg szédelegtek a nyári hőségben. S azok a véres-erős lobogások kísérték őket az ég alján.

Épp egy völgyön keresztül haladtukban hirtelen lódobogást visszhangzottak a sziklák. Kinga felpillantott a meredek lejtő magasába, az erdőszélre, s menten tudta, semmiképpen sem érhetnek oda a tatárok előtt.

A nővérek ijedten összebújtak. Itt a vég! Némelyikük elfehéredő ajakkal imádságba kezdett, mások elkeseredett zokogásban törtek ki.

Kinga letérdelt, tenyerébe temette az arcát, imába merült.

A tatár más csak kiáltásnyira volt, idehallatszott a vad füttyögés, hujjogás.

Kinga hirtelen felállt, kiegyenesedett, szembe fordult a veszedelemmel. Mintha megnőtt volna! Már nem békés nővérke volt, hanem büszke, parancsoló királynő! A szeme szikrákat szórt. Hát gyertek csak, gyertek, pokolfajzatok!

A nővérek tágra nyílt szemmel bámulták, amint Kinga lecsatolja övéről a rózsafüzért, megforgatja a feje fölött, s a tatár lovak lába elé veti. S láss csudát, a füzér minden gyöngye pillanatok alatt sziklává növekedett, hányódtak, dübörögve görögtek egymásra azok a hatalmas

kőtuskók. A lovak földbe gyökerezett lábbal torpantak meg előttük.

– Gyorsan, testvéreim, gyorsan! – sürgette Kinga a nővéreket. – Oda fel, az erdőbe! Ott már biztonságban leszünk!

A menekülőkhöz új erő költözött. Maguk sem tudták, hogyan képesek futni hegynek fölfelé.

De a tatárok is magukhoz tértek közben! Gurítják félre az egyik követ a másik után, keresik a sziklák közt, hol is férhetne át a lovas ember. S már néhányan túl is vannak a kőgáton.

Csak hogy a hegy egyre meredekebb lett, nem bírták már a lovak. Sebaj, ugranak le rólu, másznak a nővérek után négykézláb.

Kinga ekkor ismét szembe fordult velük, eloldotta derekán a ruháját összefogó zsinórt, és aláhajította. Hullik alá a zsinór, mire földet ér, vízfolyássá válik, előbb patakká, majd zuhogó hegyi folyóvá. Minden pillanattal nagyobb, szélesebb és vadabb sodrású, csak úgy zuhog le a sziklák között! Akad, aki visszaszökik a lovára, azt ugratná a víznek, de a jószág csak fúj, prüszköl, rettegve hátrál vissza, nem segít se sarkantyú, se korbács, se kardlap.

S a víz nő, növekszik, hullámai ki-kicsapnak a parton tehetetlenül le s fel rohangálókra, mint ha lábuknál fogva akarná őket magába rántani a folyó. Belátta végre a tatár, hogy nincs mód átkelnie rajta.

– Allah akarta így – kiáltozták elkeseredve. Kivert kutyákként fordultak vissza, és ereszkedtek le a völgybe, ahonnan jöttek.

Amott fent pedig, a felhőkbe vesző sziklák tövében hálaadó imádságba merülten térdeltek a nővérek. Elcsendesedett a folyó, patakká, erecskévé, csermellyé kisebbedett, felröppent, és zsinórként visszatekeredett Kinga derekára. Rajta volt megint a rózsafüzér is.

A nővéreké visszapillantottak a völgybe. Olyan volt, mint a tatárok érkezése előtt. Csend és béke honolt benne. A Jóisten békecsendje. Az, ami most csordultig eltöltötte szívüket.

A jó modor emberségünk fontos része. Tanuljunk együtt viselkedni:
AZ ÜZLETBEN

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki!

ILLIK, NEM ILLIK

A vásárlásnak is vannak illemszabályai. Képeinken ki nem tartja be őket?

MÜLLER KATI rajzai

A helyes decemberi válaszok:
1.; hiányzik a szalvéta és a pohár;
a foltos főzőedény s alatta a lapító
elcsúnyítja a megterített asztalt.
Nyertesek: Kapronczai Róbert,
Dés; Sándor Júlia, Ülke és a
teleki harmadikosok.

ADY ENDRE

HIMNUSZ A TAVASZNAK

Hiszen harsogás a dolga,
Éhes, ékes, nagy legény,
De sohse volt ilyen torka,
Ilyen harsány sohasem.

Óh, Tavasz, én úgy szeretlek,
Te nagy, zengő rosszaság,
Zsarolója pajzán kedvnek,
S kongó jószág sohasem.

Beküldte Veres Mihály,
Marosvásárhely

ÁPRILY LAJOS

ÉJJELI ZENE

Még ne aludj. Figyelj az éjbe,
s ne bánd, ha álmatlan halad:
tavaszi záporok zenéje
dalol az ablakunk alatt.

Már hold szítál az utcasorra,
fáradt felhőt szalaszt a szél,
s a mámoros fedél-csatorna
tovább zubog, tovább zenél.

Beküldte Papp Ferenc Attila,
Kolozsvár

GÁRDONYI GÉZA

MÁRCIUS

Köszöntelek, kedves, szép
március! Ibolyaszagú, lan-
gyos leheletedet érzem már a
levegőben. Zöld szőnyegei-
det látom már kiterítve a hal-
mokon. Itt-ott az árnyékos
mélyedésekben fehérlenek
tovatúnt Tél-királynak elha-
gyott rongyai, de a Napot már
te emeled az égre, s a Földön
már a te lábad jár...

Beküldte Varga Krisztina,
Sáromberke

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki!

Szólj, szám!

Széchenyi hűségéről
mi is példát vehetünk:

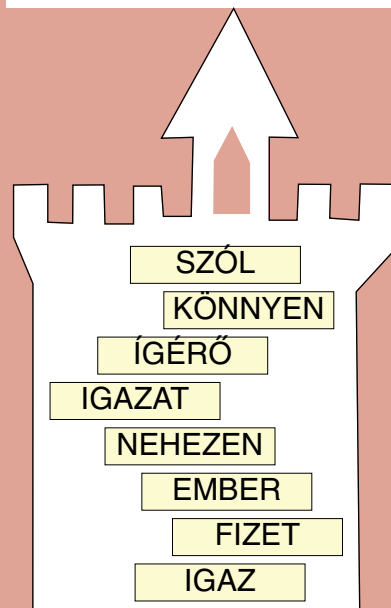

Nyelvemet Istentől vettem,
és csak Istennek adom a ha-
lálban.

Fejtsd meg a képes szólást.

Ha ügyesen lépegetsz fel
majd lefele, két aranyigazsá-
got találsz a bástyán.

Javítsd ki a hibás szóalakokat,
és jegyezd meg, hogy bár
alakjuk hasonló, jelentésüket
nem szabad összekevernünk.

Egyenlőre nem jövök hoz-
zátok. **Egyenlőre** vágd a
tortaszeleteket.
Épp időben érkezél. **Enyhe**
időben jó sétálni.

Decemberi megfejtések:
Alszik, mint a bunda. Legjobb
az egyenes út. **Nyertesek:**
Csenei Zoltán, Kézdivásár-
hely; Adonyi Richárd, Szé-
kelyhid és a siménfalvi ne-
gyedikések.

ZENE – ÉPÍTMÉNYEK

– Tedd fel a fejedre ezt a parókát, Károly barátom – mondta Arány András –, e nélkül nem engednek be a **barokk** palotába, amit most szeretnék neked megmutatni.

– Milyen gyönyörű park! – álmélkodott Károly.

– Igen, a barokk kastélyok elvesztették védelmi szerepüket, s már nem rideg, megközelíthetetlen fellegrák, mint a középkorban. Sík terepen, hatalmas park közepén terpeszkedtek, melyet szökőkutak, tavak, szobrok, sétányok díszítettek.

– Ekkora lépcsőházat életemben nem láttam még! – kiáltott fel Károly, amint beléptek a francia királyok versailles-i kastélyába.

– Számunkra furcsa, de ez a kastély legnagyobb, legdíszesebb tere. Az első emeleten foglalnak helyet a legfontosabb, legpompásabb termek: a díszterem, a könyvtár, a társal-

gók, a kastély urának lakosztályai.

– Mindent ellepnek a festett, faragott és aranyozott díszítmények, tükrök. A templomok is ilyen gazdagon díszítettek?

– Igen, és a díszítési láz egyre fokozódott, míg a **rokkó** stílusba nem toroklott, melyből csak a következő, klasszicista kor józanította ki az építészeket.

– Ideje is volt! – vágott közbe Kompona Károly.

– Mert a barokkban minden egy kicsit túlfűtött: túl sok a cicoma, túl hevesek az érzelmek. Ilyen a kor zenéje is: kanyargó, hosszú zenei mondatok kerge-tőzése. Erre utal az új műfaj, a **fúga** neve is. Egyik szólam a másik után szalad kis eltérésekkel. A legtöbb fúgát orgonára komponálták. A téma dallamát lejátszotta a jobb kéz a felső billentyűasztalon. Kissé késve utánozta ezt a balkéz az alsón, aztán a lábpedálon következett a basszus-imitáció.

Egy olasz mester épp akkoriban találta fel a zongorát: az újítás lényege, hogy a csembaló húrjait pendítés helyett egy posztókalapács ütögette. A barokk zene óriása, a német **Johann Sebastian Bach** két kötetnyi

Kitalálka

Havonta
3 díjat!
Sorsolunk ki!

Írd meg Arány Andrásnak, hogy a fenti két templombelső közül melyik a **gótikus** és melyik a **barokk** stílusú.

Vannak olyan dallamok, melyeket két (vagy több) szólamban lehet énekelni úgy, hogy a második (és a többi) szólam késve lép be, s egyik a másikat végigutánozza. Írd meg Kompona Károlynak, hogy hívják ezt.

Kapcsold be a rádiót március 4-én, szombaton reggel 9 és 10 óra között. A kolozsvári és a vásárhelyi stúdióból Kompona Károly zenét küld nektek ehhez a mesehez. Míg hallgatod, vágd ki a hátlapot.

Decemberi megfejtések: Ikerablak; dicsérvétek az urat; úgy legyen; eljövendő. **Nyertesek:** Szabó Emőke, Csikdánfalva; Nagy Éva, Etéd és Both Éva, Szentkeresztbánya.

fúgát komponált az új hangszer köszöntésére.

– A német Bach szó patakot jelent – fűzte hozzá Arány András. – De Bach olyan nagy zeneszerző, hogy inkább Tengernek nevezhetnénk.

– Igazad van, s még a szójátékod is szellemes – mosolygott Károly.

BITAY ÉVA

A TENGERIMALAC

Igénytelen, könnyen tartható állatka. Vadon élő őse Dél-Amerika füves pusztáinak lakója, ott ássa alagútjait.

A dél-amerikai indiánok ma is úgy tartják ezeket az apró rágcsálókat, mint mifelénk a házinyulat vagy a csirkét: húsával teszik változatosabbá étlapjukat, de őseik emlékének is tengerimalacot áldoznak.

Az indiánok kb. 3000 éve házasították, Európában azonban csak 400 éve ismerik. Azóta számos fajtáját tenyésztették ki: van kócos, hullámos és merevszőrű változata, ki-ki ízlése szerint válogathat közülük.

Vajon honnan kapta a nevét ez a kis rágcsáló? Az első szó eredetét már az eddigiekből kitalálhatjátok: a tengeren túlról került hozzánk úgy, mint a kukorica, amelyet Erdélyben szintén tengerinek hívnak. De hogyan lett belőle "malac"? Nyilván röffentő hangja miatt.

Aki tengerimalacot akar tar-

tani, számolnia kell rendkívüli szaporaságával. A nőtény már 4 hetes, a bak 6 hetes korában ivarérett, s ettől az életkortól kezdve valósággal ontják az utódokat. Ezért, ha nem akarjuk tenyészteni őket, két azonos neműt vásároljunk. Lévéen társaságkedvelő állat, a hímek is jól megférnek egymással, per-

sze csak addig, amíg nincs nőtény a közelben.

Kedves képet nyújt a felfedezőútra induló tengerimalac család: elől a mama, utána a cseméték, s a sort valóságos hátvédként a papa zárja be.

GONDOZÁSA: naponta friss vízre, táplálékra van szüksége. Ha hetenként egyszer kitakarítjuk ketrecét, és friss almot (forgácsot) teszünk bele, nem áraszt kellemetlen szagot.

Boldog, ha nyárára tágas

kifutót készítesz neki, melyben a kertben, udvaron kedvére szaladgálhat. Ha örömet akarsz szerezni tengerimalacodnak, bundáját hetente fésüld át baba-kefével.

TÁPLÁLÉKA: szemestakaromány, lédús gyümölcs, zöldség, friss fű, széna.

FIGYELEM: Ha mérgező dísznövények vannak a lakásban, ügyelj, hogy beléjük ne kóstoljon! Ha szabadon engeded, tartsd szemmel, mert egykettőre megrágja a bútort, szőnyeget is.

6-8 évig él. Élénk, mozgékony játszótárs. Szereti, ha foglalkozol vele, dédelgeted. Ha megismer, kis röffentésekkel szalad utánad a lakásban.

KISKÓPÉ

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Milyen tengeren túli állatok, növények honosodtak meg nálunk?

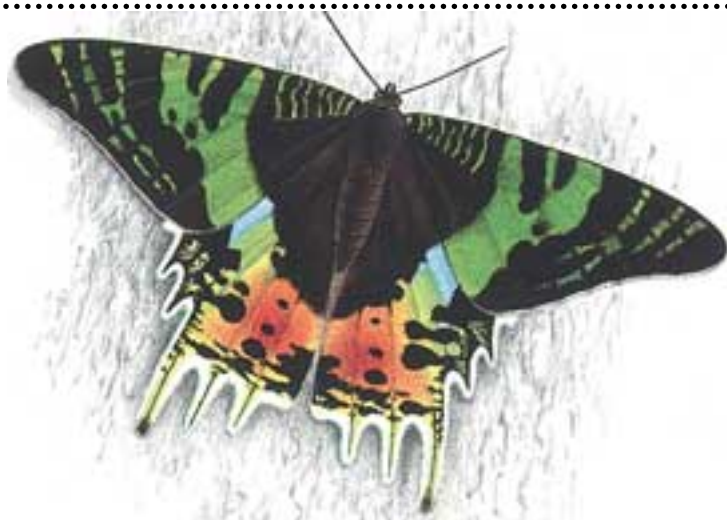
Decemberi megfejtés: olajos magvakat, faggyút, mert a kenyérmorzsa megerjed a begyükben, s nem is elég energiadús táplálék a téli hidegben.

Nyertesek: Jaszenovics Lilla, Csíkkarcfalva; Maracsineszku Cristian, Bihar; Lingvay Júlia és Mónika, Bukarest.

SZIVÁRVÁNY-LEPKE

Az egyik legpompásabb trópusi lepkefaj. Csillogó, színes szárnyából valaha királynői ékszereket készítettek.

Éjjeli lepke mivoltáról árulkodik vaskos, szőrös teste. Élénk színei és szárnyának farknyúlványai viszont arra vallanak, hogy nappal repül. Káprázatos színeivel persze nem a lepkegyűjtőket akarja csalogatni, hanem a madarakat figyelmeztetni, hogy ehetetlen. Akárcsak sárga-fekete csíkos hernyója, a tápnövényből mérget halmoz fel testében. Jaj annak a tapasztalatlan madárnak, amelyik bekapja.

MI AZ?

Tojásforma és fehér, farka van, de nem egér. Mi az

(*Herék*)

Jenei Noémi, Marosvásárhely

Szarvat visel, nem ökör,
Nyerge van, de nem számár,
Lába nélkül fára jár.
Mi az?

(*Csiga*)

Belényi Boglárka, Halmi

Kiáltja az egy lábú:

– Jöjj ki csak, te kétlábú,
mert megesz a négylábú!

Mi az?

(*Káposzta, ember, kecske*)

Kéri Hunor, Sepsiszentgyörgy

Kint is van,
bent is van,
mégiscsak

a házban van. Mi az?

(*Ajtó*)

Angyalosi Beáta, Kolozsvár

Egyenes, görbe formában,
járok bocskorban,
csizmában. Mi az?

(*Csizmadár*)
**Hreusz Sándor,
Backamadaras**

Tolla van, de nem madár,
négy lába van,
mégse jár. Mi az?

(*Ágy*)

Vincze Anikó, Kalótaszentkirály

Mit csinál az ács,
ha esik az eső?

(*uołljn ppay
Hagyja*)

**Veres Irma Zsuzsánna,
Székelykeresztúr**

TALÁLD KI!

① **Klosz Mónika, Marosvásárhely:** egy tavaszi virág.

1. Becézett Ilona 2. Szőlőből készült ital 3. Időmérő 4. Szakadás 5. Török férfinév

1			
2			
3			
4			
5			

② **Mihály Tímea-Zsófia, Oláh-péterlakáról** nagyon ravasz feladatot küldött. Megfejtése: az édesanya is ilyen.

023456789

③ **Tamás Márton, Oroszhegy:** első királyunk.

1. Kerti zöldség 2. Ha becézik, akkor Zoli 3. Élelem 4. Kacagó 5. Elmúlt nap 6. Fiúnév 7. Nem kövér 8. A múlt évben 9. Utazó 10. Erdei gyümölcs 11. Fafajta

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				

FEBRUÁRI MEGFEJTÉSEK

1. narancs; 2. Mátyás király; 3. Távolból; 4. Kata, alak, tata, akar; 6. borsó; 7. gyöngy; 8. Opel; 9. fűzfa; 10. Rejtvénykirály; 11. rák;

HAHOTA

– Anyu, olvashatok, amíg elaluszom?

– Igen, kislányom, de egy perccel sem tovább!

Kosztai Enikő, Kászonyújfaló

– Fogtam egy pontyot és elhatároztam, hogy megtanítom szárazon élni.

– És? Sikerült?

– Nem. Tegnap belefulladt egy veder vízbe.

Márton Erika, Nagyvárad

– Ki törte be az ablakot?

– Én, de az öcsém volt a hibás.

– Hogyhogy?

– Félreugrott...

Nagy Ágota, Szatmárnémeti

– Az új cipődet vetted fel? – kérdi a skót a gyerektől.

– Igen, apu.

– Akkor lépj nagyobbakat!

Jenei Noémi, Marosvásárhely

A halászok dicsekednek:

– Én kétméteres halat fogtam.

Egy másik:

– Én háromméteres halat fogtam.

A harmadik egy óriási kört rajzol a földre.

– Te ekkorát fogtál? – kérdik tőle.

– Nem, ez csak az egyik szemem.

Sándor Izabella, Farcád

A skót család a nyaralási tervekről beszélget.

– Úgy szeretnék eljutni valahova, ahol rég nem jártam – mondja a feleség.

– Akkor talán menj el a fodrászhoz – mondja a férj.

Simó Éva, Székelyszállás

REJTVÉNY- PÁLYÁZAT

- Mondja, szomszéd, jó a maga rádiója?
- Hát... úgy működik, mint egy mozdony...
- Az meg hogy lehet?
Küldd el a bácsi választ a szerkesztőség címére

április 15-éig, hogy részt vehess a márciusi sorsoláson!

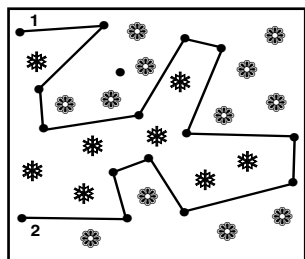

a Rejtvénykirály

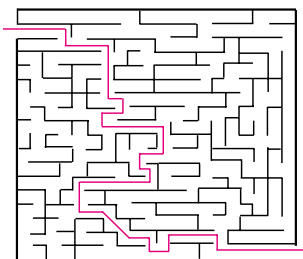
VAJNÁR ILONA rejtvénye

1	2	3	4	5	N	6	N	7	8	9
10						11		12		
	13				14			15		
16	K		17		O					R
18		19			20			21		
22				23				24		
25			26				27			
G		28				Z				S
29	30					31		32		
33			34			35				36
37			N		L					

A TÉLI NAPSI rejtvényeinek megfejtése: **9. old.** – két fütty; **10. old.** – Mert az apám üveges! **11. old.** – Igen, fiam, csak ne kapcsold be; **17. old.** – Szőlőhelyem, Szalonta/ Nem szült engem szalonba; **18. old.** – ...rögtön felborzolódik a szőre; **27. old.** – Hamupipőke; C; **33. old.** – Amitől a paróka is megőszül; **34. old.** – szaloncukor; **42. old.** – Sári; **45. old.** – bundáskenyér; eléri a nyuszi a répát; **46. old.** – Azt mondta, akkor menjek, amikor jólesik; az 1-es megbogozódik; **47. old.** – ...a régít sem itták meg; **53. old.** – 2 és 6; egy tasak kutyaeledelt; **54. old.** – 1-G; 2-F; 3-E; 4-C; 5-A; 6-B; **56. old.** – Jó reggelt, Nagyné, itt van az újságja; **57. old.** – a labda nincs fából; **60. old.** – ...de hová tűnt a főnövér; **61. old.** – Túl közel vannak egymáshoz; a B-ből és a C-ből; **64. old.** – a 2-es; C.

42. old.

19. old.

VÍZSZINTES

1. A poén
6. Női név
10. Ugye, régiesen
12. Az egyik alapszín
13. Kanyar vége!
14. Orosz tó (LADOGA)
17. Kibogozás
18. Akta
20. OIN
21. Tegnap és holnap között
22. Kemény anyagot megmunkál
23. PMR
24. Hibáz
25. Fa része
26. A tetejére
27. Erre fut a paszuly
28. Ezt találja fején a kalapács(összetett szó)
29. Feldaraboló
31. Magyarországi város
33. Taszít
34. Hozzánk közelebb álló
37. Nem szünetben

FÜGGŐLEGES

1. Tehénbeszéd
2. Nem úgy
3. Konok, makacs
4. Világossá tesz
5. Kutya
7. Eszes
8. Hosszú ideje
9. Makacs
11. Törlőgumi
15. Skandináv nép
16. Fát ledöntető
19. Mint a függ. 8.
21. Hosszúságot megállapít
23. Magyarország fővárosából való
24. Merész, modern
26. RAI
27. Szikladarabot
28. VRLÁ
30. Piszok
32. Középen lyukas vezeték
35. Menü vége!
36. Gyilkol

A DECEMBERI REJTVÉNY- PÁLYÁZAT

megfejtése: csillag.
Nyertesek: **Antal Melinda**, Aranyosegerbegy; **Boér Ágnes**, Csatószeg; **Birtalan Eszter**, Etéd; **Székely Attila Róbert**, Marosvásárhely és a nagyváradai **A. Roman Iskola III. B osztálya**.
A TÉLI NAPSI REJTVÉNYPÁLYÁZATÁNAK nyertesei: **Márton Csaba és Enikő**, Körösfő; **Szabó Dorottya**, Kolozsvár; **Kósa Angéla**, Homoróddaróc; **Bíró Csilla**, Nagyvárad; **Takács Henriette**, Varsolc; **Szövérfi Melinda**, Jedd; **Szabó Szerénke**, Magyarlapád; **Orbán Ildikó**, Érkörtvélyes; **Fábián Erika**, Kézdiszentlélek; **Kása Ádám**, Szilágyozvány.

Mindannyiatoknak gratulálunk!

NYERTESEK

LEVELEZŐ

Kis Napsugár-riportereink beszámolóiból tudtuk meg! A

szilágycsehi IV. E osztály diákjai

Varga Dobai Erzsébet tanítónő vezetésével az ünnepekre egymásnak ajándékos meglepetést, az óvodásoknak bábelőadást szerveztek – írja Fehérdi Loránd. A **felsőboldogfalvi I-IV. osztályosok** tombolás, táncos Csokibálban mulattak – meséli Antal Melinda. Butoi Katika és Noémi a **csíkszentsimoni** iskolában rendezett Játékházban rajzolt, ügyeskedett, és díjat is nyert.

Hát tifeleitek történt-e valami érdekes?

Mátis Katalin, Szilágycsalló; **Bordás Réka**, Haraga; **Andrea**, Király; **Ildikó**, Buzi; **Orsolya** és **Siller Máté**, Margitta; **Ivás Hanna**, Nagybánya;

Kendi Hunor, Korond; **Rusu Tímea**, Fülöp; **Hilda**, Gábor; **Johanna** és **Annamária**, Kolozsvár; **Péter Szilvia**, Kőröspatak; **Bardóczi Lehel**, **Barabás Hunor**, Marosvásárhely; **Benedek**

Lehel, Szörce; **Schampek János**, **Papp Csaba**, Arad; **Erdő Katalin**, Kézdivásárhely; **Salamon**

Ádám, Balaskó; **Nándor**, Érszalacs; **Sipos Edit**, Medgyes; **Király Csongor**, Érmihályfalva; **Máthé Ágota**, Molnár; **Ildikó**, Bethlen; **Kelemen Zsuzsa**, Barátos; **Koncz Ildikó**, Székelyszenterzsébet; **Seres Levente**, Diószeg; **Antal Tamás**, Kerelőszentpál; **Fabián Tünde**, Aranyosgyéres; **Veres Attila**, Érszöllős; **Jósa Tünde**, Szászrégen; **Cseh Levente**, Gelence;

Butoi Katalin,
Csíkszentsimon

Bot Róbert, Beszterce; **Molnár Orsolya**, Szatmárnémeti; **Gyergyai Csilla**, Esztelnek; **Bokor Andrea**, Gyergyószentmiklós; **Birtalan Eszter** és **Szőcs Emőke**, Etéd.

Pázmán Melinda és **Krisztina** Nagykaroly; **Szigyártó Szilvia**, Farkas; **Edina**, Mátyás; **Helga**, Marosi; **Erika** Nagyalambfalva; **Kovács Tamás**, Érszalacs; **Orosz Árpád**, Szilágycseh; **Plugor Csongor**, Sepsiszentgyörgy; **Rákosi Melánia**, Olthévíz; **Kiss Réka**, Kovászna; **Pobereznik Zsuzsanna**, Borszék; **Székely Eszter**, Teleki; **Márton Jenő**, Kulcsár; **Tímea**, Bethlen; **Búza Ildikó**, Kisiratos; **Futó Szabina**, Bicskei; **Dávid** és **Szabó Batancs Melinda**, Szabadka, Jugoszlávia.

Óhajok

*Ó, ha fiú volnék,
Semmitől se félnék,
Ó, ha madár volnék,
Mindig csiripelnék.
Ó, ha a legjobb volnék,
Mindig csak örülnék.*

*Rákóczi Gyöngyvér,
Szatmárnémeti*

Szabó Nóra, Kaplony

Nagy Edmond, Gyulafehérvár

A magyarókerkei omlás

1895. augusztus 13-án a kőhegy megindult. A talaj felmelegedett, és magából dobta ki a köveket. Az asszonyok gyermekeikkel együtt szatadtlak, ki merre látott. Az emberek állataikat menekítették. A falu népe a faluvégi nádásba költözött. Falátal érte a templomot is, amit rendbe kellett hozni. Ez a robbanás Kolozsvárig elhallatszott.

A robbanás következtében maradtak meg azok a kövek, amik a falu határában láthatóak. Ezt a helyet nevezik Magyarókerkén az emberek omlásnak.

Kőő-Artúr, Magyarókerke

TAVASZ

Kinyílik a virág,
Nagyon szép a világ,
Törölgeti szemét,
Tisztogatja levelét.
Jön a kertész s meglátja,
Milyen szép a virága,
Csodálkozik, nézegeti,
Folyton-folyvást dédelgeti.

**Kozma Ágnes,
Marosvásárhely**

Itt a tavasz, itt van már,
Csicsereg a kismadár.
Fénylik már a napsugár,
A kutya vékony bundában jár.
Itt a tavasz, milyen jó,
Elment már a télapó.
Jön a tavasz, megy a tél,
Kistestvérem nődögél,
A virágok nyílnak már,
Itt a tavasz, itt van már.

**Kovács Blanka,
Marosvásárhely**

Süt a nap, elmegy a hó,
Haragszik ám Télapó.
Olvad már az eresz is,
Mindjárt itt a tavasz is.

**Jakab Engya Anikó,
Olthévíz**

Március van, jaj, de jó,
Ficáncol a kiscsikó,
Nyílik már a hóvirág,
Örül neki a világ.
Olvad már a fehér hó,
Elindul az úrhajó,
Meg sem áll a Vénuszig,
Visszajön szeptemberig.

**Simon Péter,
Székelyudvarhely**

AZ ŐZIKE

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy erdő, abban többféle állat élt. Lakott egy őzike is. Annak minden nap vittem szénát. Délutánonként ott várt egy fa mellett, várta, hogy vigyem a szénát. Egy napon aztán nem jött el. Ott hagytam a szénát, elbújtam egy fa mögé, és vártam. Egyszer látom, hogy jön egy szép szarvas. Másnap újra elmentem, és megingt az a szép szarvas volt. A hó már kezdett olvadni, tavaszi szél lengedezett.

Akkor jutott hirtelen eszembe, hogy talán kisgidái születtek az őzikeknek.

Krizsa Áron, Torockószentgyörgy

Moldován Gréta-Ivett, Élesd

Fülöp Orsolya, Kolozsvár

Nagy Ildikó, Vajdahunyad

Bartha László, Zsobok

Címlap: Blénesi Enikő, Gyergyószentmiklós Hátlap: MÜLLER KATI	NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), VENCZEL JÁNOS (képszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA SRL. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751	Ára 5500 lej
--	---	---------------------

A férfiak parókáit állványon tartották. Rizssporral, mésszel fehérítették.

Az igazán divatos abroncsszoknya olyan széles volt, hogy az ajtón csak oldalazva fért ki, és csak speciális székre lehetett leülni benne. A rajzon a ruha "szerkezetét" tettük láthatóvá.

A festett legyező az öltözet fontos kiegészítője.

KOROK - RUHÁK

A barokk kor divatját a francia udvar szabta meg. A drága, változatos mintájú selymeket csak a leggazdagabbak engedhették meg maguknak, de az elképesztő szabású ruhaköltemények és frizurák is az előkelőség és gazdagság bizonyosságai voltak.

A férfiak frakkot, színes selyem-mellényt, csipke-fodros kézelőt, zsabót, fehér selyemharisnyát viseltek.

Lám, a magasított talpú cipő sem a huszadik század találmánya. Ez illett az abroncsszoknyához.

A nők nem viseltek parókát. Hajukat párnára húzták, hajkenőcs és hajtűk segítségével rögzítették. A fejtetőre fantasztikus díszítések – hajók, gyümölcsöstálak, szélmalomok – kerültek. Hát a hajmosás? Egy-egy ilyen hajkompozíció igen drága volt, ezért igyekeztek minél tovább megőrizni. Speciális fejkakaróval enyhítettek a bolhák és tetvek okozta viszketésen.